

[Chr. Madsen.]

materiale, kunne man se, hvordan forskydningsen har været med hensyn til alderssygdomme og med hensyn til pleje af ældre patienter. Nogle læger har skrevet herom i lægetidsskrifter og udtalt, at man i Danmark ikke har noget materiale, der belyser dette. Derfor ville det være meget påkrævet, at vi i hvert fald fik forelagt det materiale, man har, så det kunne fremgå, hvor alvorlig sagen i grunden er.

Jeg håber som sagt, at vi i udvalget kan komme til at tale om de mange forskellige problemer, der foreligger, og jeg vil udtrykke det håb, at den højtærede socialminister vil stille sig endnu mere velvilligt til sagen. Jeg må erkende, at han stillede sig velvilligt i sin tale her, men jeg synes, at man kan komme betydeligt videre, og jeg tror ikke på, at der er så forfærdelig mange problemer med hensyn til bygningen af plejehjem for de ældre og de kronisk syge.

O. Mathiasen: Den højtærede socialminister udtalte, at man i ministeriet arbejdede med disse problemer, og at man regnede med, at der inden alt for længe også ville komme et resultat ud af forberedelserne. Dette kan naturligvis kun være til stor glæde for os, der har fremsat det foreliggende forslag, men jeg vil gerne have lov til — det skal blive ganske kort på dette sene tidspunkt — at fremsætte et par bemærkninger vedrørende et område, som har forbindelse med dette forslag. Dette område hører ikke under den højtærede socialminister, men under den højtærede indenrigsminister, som desværre ikke er til stede.

Nogle af de mest ulykkeligt stillede borgere i vort land kan vel nok siges at være patienterne på vore statshospitaler. Jeg ved, at der på samtlige statshospitaler, de tidligere sindssygehospitaler, og på de dertil knyttede plejehjem samt i familiepleje for tiden befinder sig ca. 8 000 patienter. Dertil kommer naturligvis de mange, som af en eller anden grund ikke er under offentlig kontrol; jeg kan vel nok uden overdrivelse sige, at disse medborgere indtil de allersensede år i høj grad har været samfundets stedbørn. Det er rigtigt, at der på dette område i en årrække er sket en god udvikling både hospitalsmæssigt og med hensyn til behandlingsmåden, og jeg synes, der

kan være grund til at fremhæve den mand, som i de senere år i høj grad har præget denne gode udvikling. Jeg tænker på direktøren for statshospitalerne, hr. Louis le Maire, som netop er fratrådt sin stilling og overgået til anden virksomhed. Jeg tror, det er rigtigt at sige, at hans ånd svæver over statshospitalerne, og det vil den sikkert blive ved med længe endnu. Den bringer friskhed og forskønnelse over et område, hvor det er mere nødvendigt end noget andet sted i samfundet.

Det er klart, at de forskellige nye behandlingsformer, som den videnskabelige psykiatriske forskning er nået frem til, kræver, at statshospitalerne for sindslidende er af en sådan beskaffenhed, at de kan honorere de krav, der stilles, og det er glædeligt, at det kan konstateres, at de statslige myndigheder gennem en årrække har været klar over dette problem, og at man derfor har tilrettelagt en langsigtet plan for udbygning og modernisering af hospitalerne for sindslidende.

Jeg skal i denne forbindelse gøre opmærksom på et problem, som jeg anser for meget vigtigt. Som bekendt er forholdet det, at levealderen er steget meget i de senere år; det gælder ikke mindst i vort eget land. Dette har også indvirket på de sindslidendes forhold. Tidligere, da man var meget langt tilbage med bekæmpelsen af sindslidelser, var dødeligheden meget stor, 5 til 10 gange så stor som gennemsnitsbefolkningens dødelighed i de samme aldersklasser; men i vor tid, hvor det i høj grad er lykkedes at bekæmpe f. eks. infektionssygdomme, som især angreb patienter af den art, der her er tale om, er dødeligheden som sagt blandt disse patienter blevet meget formindsket, og det vil igen betyde, at de aldersklasser, som har den største psykiske sygelighed, også vil vokse i antal, endda i højere grad end de såkaldt normale aldersklasser. At dette er rigtigt, fremgår af en statistik over aldersklasserne på statshospitalerne i dag, der oplyser, at patienter på 70 år og derover udgør en dobbelt så høj promille af befolkningen som for 25 år siden, og at der af befolkningsgruppen under 50 år er indlagt færre promille patienter, medens de ældre aldersklasser er steget meget stærkt. For ca. 25 år siden var ca. 20 pct. af patienterne på statshospitalerne 60 år og derover; i